COMENTARII DUPĂ ULTIMELE COMPETIȚII BALCANICE

SUPREMAȚIA DE NECONTESTAT A SCRIMEI ROMÂNEȘTI

Obiectivul declarat al federației pentru recent încheiata Balcaniadă de scrimă l-a constituit obținerea a 12 medalii, împărțite în mod egal, cîte 4, între aur, argint și bronz. De la Ankara, scrima noastră s-a întors doar cu 11 medalii, dintre care 5 de aur (floretistul **Petru Kuki**, sabrerul **Ion Pantelimonescu**, floretista **Marcela Moldovan**, spadasinul **Liviu Angelescu** și **echipa masculină de floretă**), 4 de argint (echipele de floretă — feminin — ,de sabie și spadă, floretista **Viorica Țurcan**), 2 de bronz (sabrerul **Florin Păunescu** și spadasinul **Mihai Popa**). Avînd, însă, în vedere că „planul" a fost depășit la „capitolul" aur (egalîndu-se, astfel, performanța de la ediția precedentă, de la Atena, cînd am deplasat garnituri mai omogene) și că în toate probele individuale am avut cel puțin cîte doi finaliști (la sabie — toți 4, la floretă feminin — 3, la spadă și floretă masculin — 2) **putem considera că și în acest an scrima românească și-a dovedit supremația în Balcani. Fapt dovedit elocvent și prin diferența cu care s-a clasat România pe primul loc în clasamentul general al ediției 1977 : 83 de puncte față de cele 62 ale Bulgariei** (41 Turcia și 29 Iugoslavia).

Balcaniada de la Ankara a constituit, totodată, pentru forul nostru de resort un prilej nimerit pentru a arunca în focul luptei tinere speranțe, pentru a le călii armele într-o confruntare internațională. Și nu este lipsit de importanță faptul că echipelor României, cu mulți debutanți, avînd media de vîrstă cea mai scăzută (în jur de 18 ani) le-au fost opuse primele garnituri ale Bulgariei, Turciei și Iugoslaviei, care, chiar dacă nu reprezintă școli redutabile pe plan mondial, aveau atuul omogenității și experienței. Numai în acest context trebuie apreciată comportarea reprezentanților scrimei românești la J. B. Ankara '77, ca un moment de verificare a unor viitori performeri, pe care îi așteaptă Campionatele balcanice de juniori (scrimeri pînă în 19 ani) și „mondialele" de tineret, ambele organizate în țara noastră (primele în anul următor, celelalte în 1979), precum și, în perspectiva mai îndepărtată, Jocurile Olimpice din 1980.

Scrimerii români au cîștigat toate cele patru titluri individuale puse în joc, cel mai în vîrstă dintre ei fiind spadasinul Liviu Angelescu (23 ani), urmat de floretistul Petru Kuki (la 22 de ani pentru a patra oară campion balcanic !), floretista Marcela Moldovan și sabrerul Ion Pantelimonescu (21 de ani) toți componenți ai primelor echipe reprezentative. Alături de ei s-au aflat pe planșele din sala **Atatürk** din capitala Turciei și debutanți, a-

● Media de vîrstă a lotului nostru : 18 ani ● Debutanți cu perspective : floretista Gabriela Betuker (14 ani !), spadasinul Ion Bărbosu, sabrerul Alexandru Chiculiță, floretistul Nicolae Ilie ● Campionii probelor individuale — de nerecunoscut la echipe !

flați la vîrsta junioratului, ca de pildă mezina competiției, floretista **Gabriela Betuker** (14 ani) și spadasinul **Rudolf Szabo** (16 ani) floretistul **Nicolae Ilie**, sabrerul **Alexandru Chiculiță** și spadasinul **Ion Bărbosu** (toți de 17 ani). **Cuvîntul „alături" nu semnifică în acest caz o prezență formală, doar la salutul de începere și terminare a întrecerii, ci în focul disputei pe planșe, pentru calificarea în fazele superioare ale probei individuale, pentru obținerea punctului prețios al victoriei echipei.** Gabriela Betuker a ajuns în finală, iar Nicolae Ilie a adus, prin succesul său din ultimul asalt al meciului cu formația Turciei, titlul balcanic al echipei de floretă. **Și fiecare dintre debutanți — ca și tinerii lor colegi Florin Păuneseu (sabie) și Mihai Popa (spadă) și ei aflați abia la începutul drumului în performanța internațională — au dovedit că au mult curaj, disponibilități ofensive, dar și un bagaj tehnic care, completat, le poate asigura ascensiunea valorică dorită. Pregătindu-se cu sîrguință, modestie și responsabilitate la cluburi, valorificînd din plin convocările lor în cadrul loturilor reprezentative, acești tineri talentați pot constitui schimbul de mîine al scrimei noastre și credem că ei se pot alinia cu șanse reale la viitoarele competiții internaționale rezervate vîrstei lor.**

Putea fi, totuși, bilanțul delegației noastre la Ankara mai bogat ? Da ! Dacă am fi fost întrebați în ziua de pauză a Balcaniadei, între probele individuale și cele pe echipe, am fi pronosticat obținerea a încă două-trei titluri balcanice. **Iată însă că tocmai cei care s-au numărat printre protagoniștii finalelor individuale** (excepție fiind doar Kuki și Moldovan) **au tras cu mari oscilații în întrecerea pe echipe, înscriind punctele de minimă tocmai în asalturile decisive, prin care se stabileau primele locuri.** Astfel, în partidele cu echipele Bulgariei, sabrerul Pantelimonescu, spadasinul Angelescu și floretiștii Viorica Țurcan și Buricea au înscris doar cîte o victorie (în loc de 2—3 cîte era normal) determinînd, astfel, înfrîngerile formațiilor noastre. Ca să fim sinceri, nu ne-am fi așteptat la o asemenea labilitate psihică din partea unor scrimeri cu experiență, după un eșec nescontat ei neputînd să se redreseze printr-o mobilizare a forțelor lor reale, pierzîndu-și linia de plutire. În această direcție ar fi trebuit să se facă simțit imediat ajutorul calificat al antrenorilor și nicidecum prin instaurarea unei stări de nervi (V. Chelaru) sau prin căutarea unor chițibușuri avocățești de regulament (V. Teodorescu).

Ultimul concurs internațional al sezonului, Balcaniada, s-a constituit într-o punte pentru anul ce vine.

Paul SLĂVESCU

Cum își crește tenisul performerii de mîine ?

„SECRETUL" LUI AUREL SEGĂRCEANU: SELECȚIE + MUNCĂ = SUCCES

POPAS LA DINAMO

Ne-am întrebat adesea și noi sîntem singurii : **care este explicația succeselor secției de tenis a lui Dinamo ?** Sau, mai exact, CUI se datorează ele ? Aproape invariabil răspunsul cel mai la îndemînă era un nume : **Aurel Segărceanu.** Antrenorului i se atribuie meritul cuceririi laurilor, impresionant de bogați de-a lungul anilor, care revin jucătorilor de tenis (și mai ales jucătoarelor !) activînd sub culorile clubului din șoseaua Ștefan cel Mare. Tentant și spectaculos, totodată, să pui pe seama hărniciei unui singur om atîtea roade culese în greaua muncă de pregătire, selecție și promovare a tinerelor elemente în tenis.

Nimeni nu se îndoiește astăzi (după unele „rezerve", eliminate pe parcurs de evidența faptelor) **de meritele antrenorului Segărceanu. Dar să fie numai ai lui ?** Am meditat mult asupra problemei, căutînd să intrăm în miezul ei. **În fond,** de pricepere și dăruire dau dovadă și alți dascăli ai tenisului nostru. Cu rezultate mai puține, însă. Este — ne-am convins — CEVA care condiționează fundamental reușita celor de la **Dinamo,** iar aportul conducerii tehnice nu vine decît să desăvîrșească premisele existente anterior.

Acel CEVA constă în baza largă de selecție a tinerilor care intră pe poarta clubului, animați **de dorința învățării și perfecționării în tenis. „Mecanismul"** care **alimentează secția și o reîmprospătează permanent, rampă de lansare în toate disciplinele sportive,** se numește **Tînărul Dinamovist. Iată, în cîteva cuvinte, cum funcționează acest „mecanism".** În zile de început de toamnă, la toate **școlile din sectorul 2** al Capitalei, **mai apropiate** de sediul clubului, **au fost împărțite** invitații frumos tipărite, chemînd pe copii **la un mare concurs de selecție. Au fost reținuți peste 500** de școlari, demonstrînd aptitudini pentru tenis. Dintre aceștia urmează **să fie aleși — după o perioadă de două luni de instruire — cei mai buni 100. O primă etapă de selecție. Asupra acestor o sută de „rachete"** se concentrează **pe parcursul lunilor de iarnă atenția antrenorilor și instructorilor clubului. Pentru că în primăvară, după o nouă și severă triere, să fie reținuți 18—20 jucători care primesc legitimațiile clubului. Aici se termină rolul Tînărului Dinamovist și începe,** nemijlocit, **cel al secției de specialitate. Viitorii performeri vor urca pe treptele măiestriei, cu ambiția mereu stimulată de cei care îi au în grijă.** Să specificăm că antrenorul secund al secției este acum **Călin Hîrju,** discipol al lui **Aurel Segărceanu,** așa cum și acesta a fost, mai demult, învățăcel în ale tenisului sub îndrumarea unui pedagog reputat, antrenorul emerit **Marin Bădin.**

„Mecanismul" își repetă cursa de funcționare, cu precizie și eficiență, în fiecare an. De atîția ani... Așa au început campioanele de azi, fala tenisului dinamovist — **Virginia Ruzici, Florența Mihai, Mariana Simionescu.** Multiple laureate, componente ale reprezentativelor țării, cîștigătoare în mari concursuri peste hotare. Și nu numai ele. S-a putut crede, la un moment dat, că acest „trio" de talente a apărut datorită și unor coincidențe fericite. Dar — ca o dezmințire elocventă — Dinamo pregătește acum un nou eșalon de jucătoare talentate, începînd cu **Elena Popescu** și continuînd cu **Gabriela Dinu, Gabriela Szökö, Marilena Totoran** și încă altele. Iar ca să nu se creeze impresia că numai fetele au loc la consacrare, dinamoviștii s-au îngrijit să ridice și jucători. **Florin Segărceanu** (16 ani) — unul din cei mai tineri componenți ai lotului național de seniori ! — ține sus stindardul clubului, ca și al numelui ce-l poartă, ăăci este chiar fiul antrenorului. Apoi, **Jean Bîrcu, Eduard Pană, Laurențiu Bucur, Sorin Zaharia,** și mai sînt. (Aici, o paranteză este necesară și importantă. Dacă fetele dinamoviste au avut exemplu și stimulentul campioanelor lor, la băieți acestea lipsesc întrucîtva. Mai mult chiar, s-ar preconiza restringerea echipei de seniori sau chiar... **desființarea** ei. Este oare posibil așa ceva ? **Greu să ne închipuim o secție de tenis fruntașă fără unul din atributele ei principale — seniorii.** Și credem că măsura este numai temporară, tranzitorie. Pînă la **completarea echipei cu noi rachete consacrate,** bineînțeles tot din rîndul actualilor juniori).

Nu mai puțin de 12 titluri republicane au intrat în acest an în panoplia de trofee a lui Dinamo. Ca și o serie întreagă de cupe și premii, ale căror nume și cîștigători regretăm că nu le putem cuprinde în spațiul restrîns al acestui articol. Mai important ni s-a părut ceea ce am spus chiar de la început : **în această muncă de promovare a tenisului tînăr, nu un singur om, ci un SISTEM trebuie evidențiat.** Ca și acel **întreg colectiv** de entuziaști care, cu sîrguință și pricepere, îl pun în practică.

Radu VOIA

Antrenorul Aurel Segărceanu *și în școala tenisului dinamovist —* Virginia Ruzici, Florența Mihai *și* Gabriela Dinu

Foto : V. BAGEAC

LA HALTERE, UN BILANȚ SUPERIOR CELUI DIN ANUL TRECUT, DAR CARE PUTEA FI ȘI MAI BUN

Cea de a 8-a ediție a Balcaniadei de haltere, desfășurată la sfîrșitul săptămînii trecute la Ankara, a fost fără îndoială cea mai echilibrată din cîte s-au disputat pînă acum. Ne referim, firește, la punctajul strîns, la lupta deosebit de aprigă pentru ocuparea locurilor fruntașe. În clasamentul pe echipe, departajarea dintre locurile 2—5 s-a făcut pe o diferență doar de 10 puncte, caz unic în Balcaniadele de pînă acum. Acest lucru a fost posibil, în primul rînd, datorită creșterii valorice a unor formații, îndeosebi cele ale Turciei și Iugoslaviei.

Reprezentativa României a ocupat — așa cum era de așteptat — locul al doilea în urma unei lupte foarte aprige cu selecționatele Greciei și Turciei. Dar nu a lipsit mult ca halterofilii noștri să se fi clasat pe primul loc, ceea ce ar fi constituit desigur un mare succes. Cînd facem această afirmație ne bazăm pe două argumente : **ieșirea din concurs a lui Buta, care, în mod normal, ar fi putut acumula 12 puncte, și ocuparea unui loc neașteptat de slab de către Kiss (6), care, de asemenea, a pierdut puncte prețioase.**

Halterofilii noștri — cu excepția celor citați — s-au comportat în general bine. Cele două titluri balcanice cucerite la totalul celor două stiluri (**Gh. Maftei** și **M. Grigoraș**) depășesc bilanțul realizat anul trecut la competiția similară desfășurată la Drăgășani, unde doar **Ion Hortopan** a devenit campion absolut.

Dintre celelalte rezultate, vom mai menționa îndeosebi pe cele obținute de tinerii noștri halterofili **M. Purdilă** și **M. Groapă.** Primul este autorul a două recorduri de juniori foarte valoroase. Printr-o muncă temeinică și o bună îndrumare, Purdilă poate deveni un halterofil de perspectivă, ca și colegul său de club M. Groapă (23 de ani), care a stabilit două recorduri de seniori la cat. semigrea (325 kg la „total" și 145 la „smuls"). Îl stăruim și pe Groapă, care are calități fizice deosebite, să muncească în continuare neobosit pentru a obține alte recorduri. Meritoriu s-au comportat **V. Dociu** și **M. Parapancea,** clasați pe locurile secunde, cu rezultate bune.

Firește, au existat și unele surprize neplăcute, furnizate în **primul rînd de Ion Buta.** Încrezător în forma și forța sa, Buta s-a avîntat la o greutate prea mare pentru posibilitățile sale reale în acel moment : 155 kg la „aruncat". A ratat de trei ori și a fost eliminat din concurs ! Părerea noastră este că Buta nu s-a pregătit temeinic în vederea acestui concurs, după succesul repurtat la campionatele mondiale de la Stuttgart, unde a reușit să ridice 155 kg la cat. până, cucerind medalia de bronz. Ion Buta este un element valoros, cu perspective, și ar fi păcat ca talentul său să rămînă nevalorificat datorită unei comodități pe care, din păcate, a arătat-o în ultimul timp.

Ar mai fi de amintit problema slăbirii unor sportivi la unele categorii. De pildă, **Gh. Maftei,** reprezentantul țării noastre la cat. muscă, a trebuit să slăbească 6 kg în mai puțin de o săptămînă, ceea ce este prea mult pentru un halterofil care participă la această categorie (52 kg). Această problemă, atît de mult discutată în ultima vreme, nu a fost încă rezolvată îndeosebi la categoriile mici, unde o slăbire forțată în ultimele zile dinaintea concursului influențează negativ rezultatele.

În fine, vom mai nota faptul că lotul care s-a pregătit pentru Balcaniadă nu a fost urmărit de nici un antrenor în ultima săptămînă înainte de concurs ! Un motiv există, dar el nu poate fi acceptat ! Toți cei 3 antrenori ai lotului au fost în acest interval de timp convocați la un curs de pregătire. Dar măcar unul din aceștia putea fi scutit pentru a îndruma pregătirile pe care le făceau sportivii echipei reprezentative și, desigur, că unele lipsuri semnalate mai sus s-ar fi putut astfel evita.

Ion OCHSENFELD

După concursul de tenis de masă de la Hunedoara

ANTRENORILOR CINE LE FACE EDUCAȚIE ?

Recent s-au desfășurat la Hunedoara întrecerile primei etape finale pe țară a concursului nr. 1 de tenis de masă, din cadrul „Daciadei", rezervat seniorilor — proba individuală (masculin și feminin). Concursul a contat și ca penultimă fază a campionatului național individual. Timp de trei zile, am putut urmări evoluția a nu mai puțin de 171 de sportivi (107 băieți și 64 fete) — în majoritatea lor componenți ai formațiilor divizionare A și B, reprezentînd 26 de județe și municipiul București.

Ce am reținut la sfîrșitul acestui prim și important concurs rezervat jucătorilor de performanță ?

În primul rînd faptul că, alături de concurenți din județe cu tradiție în tenisul de masă (**Arad, Buzău, Cluj, Dolj, Mureș, Vîlcea**), la Hunedoara au fost prezenți și reprezentanții unor județe în care această disciplină sportivă avea pînă nu demult o arie de răspîndire restrînsă : **Brăila, Teleorman, Vaslui, Neamț, Sătaj.** Prezența acestor tineri (mulți dintre ei talentați, dar lipsiți de experiența competițională necesară) poate fi apreciată drept un real cîștig în acțiunea de răspîndire a jocului cu mingea de celuloid. Reținem, de asemenea, evoluția constant bună a cîtorva dintre „consacrați", jocul de bun nivel tehnic practicat de **Nela Stoinea** (Olt), **Tamara Savu** (Buzău), **Gabriela Kadar** (Alba), **Carmen Manole** (Vîlcea), **Dorel Onețiu** și **Alexandru Buzescu** (București), **Gabriel Macoldi** (Satu Mare) și **Sever Naidin** (Dolj).

În sfîrșit, merită a fi consemnate strădaniile depuse de comisia de organizare pentru asigurarea unui climat propice bunei desfășurări a întrecerilor, pentru întronarea unei discipline ferme, atît în rîndurile jucătorilor, cît și ale antrenorilor. Din păcate, eforturile depuse în această direcție au fost ignorate, în repetate rînduri, tocmai de unii dintre cei care, prin natura funcției, trebuiau să concure la reușita competiției : ANTRENORII. Federația a hotărît, recent, ca la toate competițiile antrenorii să se prezinte în ținută de sport (motiv pentru care, unii antrenori care nu au respectat această indicație au și fost sancționați cu interdicția de a acorda asistență tehnică elevilor lor pentru o anumită perioadă). Deși la ședința tehnică ținută la Hunedoara s-a reamintit acest lucru, **nu puțini** au fost antrenorii care **s-au prezentat tot în ținută de stradă** (sau cu cîte o bluză de trening aruncată pe umeri). Printre ei, **Mihai Bledea (Cluj), Ioan Löhr (Mureș), Ștefan Iosichici** (Timiș), **Mihai Ancel** (Brașov).

Aceeași comisie a trebuit să intervină, nu o singură dată, pentru a-i chema la ordine pe antrenorii care, nemulțumiți de unele decizii, au oferit, fără jenă, momente dintre cele mai neplăcute. **Cătălin Cojocaru** (Dolj), spre exemplu, considerîndu-se jignit de antrenorul **Eugen Popescu** (Vîlcea), care i-a atras politicos atenția să nu mai dea indicații în timpul jocului pentru că derajează ambele sportive, nu s-a sfiit să-l amenințe pe acesta, în gura mare, cu... bătaia ! **Gheorghe Iordache** (București) a protestat vehement pentru că elevului său „i se furase" un punct, dar mai tîrziu, dîndu-și seama de greșeală, și-a cerut scuze. **Eduard Gyöngyösi** (Petroșani) a fost invitat în repetate rînduri în tribună pentru că nu avea ținută corespunzătoare și deranja jucătorii cu sfaturile sale mult prea sonore... Reamintindu-i-se de către secretarul federației indicațiile comisiei de organizare, antrenorul susnumit a pretins că **„la ședința tehnică nu a auzit de așa ceva".** Să ne mai mire atunci ieșirea jucătorului **Sever Naidin** care, învins clar în semifinale de Alexandru Buzescu, în loc să recunoască sportiv că partenerul de întrecere a fost mai bun, a aruncat cu paleta de podea ? Credem că nu, din moment ce tocmai cei investiți să facă educație, să pună serios umărul pentru redresarea tenisului de masă, oferă elevilor lor exemple de genul celor înserate mai sus.

Marian GHIOLDUȘ

P.S. Analizîndu-se abaterile săvîrșite la întrecerile de la Hunedoara, au fost luate următoarele măsuri : **Cătălin Cojocaru** și **Eduard Gyöngyösi** — interdicție de a asigura asistență tehnică pe timp de 2 luni, începînd cu data de 21 noiembrie ; **Gheorghe Iordache, Mihai Bledea, Ioan Löhr** și **Mihai Ancel** — interdicție de a asigura asistență tehnică pe timp de o lună ; **Ștefan Iosichici** — avertisment.